

Benet, Castellanos i Mata

L'historiador sallentí Albert Benet va morir el passat 14 d'octubre. La seva tasca investigadora i pedagògica va deixar empremta per la seva decisió i capacitat. Autor d'una desena de llibres, com ara "El procés d'independència de Catalunya", a més d'històries sobre Sallent i Artés, és també autor d'un llibre que va ser la seva tesi doctoral, "La Història de Manresa. Dels orígens al segle XI". Fins aleshores, cap historiador havia abordat d'una manera científica aquest període inicial de la nostra història. Fou també coautor del número del Bages, del llibre sobre la Catalunya Romànica. Expert en l'edat mitjana catalana, va participar en diverses excavacions arqueològiques. La seva tasca pedagògica va ser elogiada per alumnes de l'institut Pius Font i Quer de Manresa, per la forma amena i entenedora que tenia a l'hora d'explicar els fets històrics. La capacitat de lideratge d'aquest catedràtic d'institut també li va servir per organitzar petits grups d'historiadors a Sallent, on residia, que van fer aportacions interessants en l'àmbit comarcal.

Jordi Castellanos, que va morir el passat 19 d'octubre, catedràtic de Filologia Catalana, fou tota una institució com a professor de llengua i literatura catalanes a la Universitat Autònoma de Barcelona. Donava gust assistir a les seves classes per la manera com ensenyava literatura, fent-nos gaudir de les novel·les prèviament escollides i que feia treballar apassionadament. No hi ha dubte que sabia connectar amb els alumnes. A més a més d'una tasca pedagògica exemplar, metòdica i seriosa des del primer fins al darrer dia, va ser un investigador de qualitat. Els seus treballs sobre el Modernisme i més tard també sobre el Noucentisme són exquisits i d'una gran qualitat científica. Fou també fundador i codirector de la revista "Els Marges".

Afortunadament, Josep Maria Mata Perelló no ha estat traspasat, sinó que s'ha jubilat als 70 anys. També és notícia perquè ha estat nomenat Magister Honoris Causa per la junta de l'Escola Politècnica Superior d'Enginyeria de Manresa (EPSEM). Els seus companys de feina l'han volgut distingir per la seva capacitat investigadora, però sobretot divulgativa. L'eminent catedràtic mai no va pensar a ser emèrit, sinó només a servir la societat en què li ha tocat viure. Bona part dels seus treballs científics han estat escrits en català, com "Els minerals del Bages i llurs jaciments", i mai no es va deixar pressionar per la dictadura que l'anglès exerceix actualment en les publicacions científiques, pretesament de més qualitat. Mata ha estat un exemple a seguir políticament i socialment per la seva naturalitat i servei al costat del seu poble.